

Sygn. akt II K 362/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2021 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

1.Przewodniczący – SSR Tomasz Zieliński

Protokolant – sekr. sąd. Anna Rogojsza

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G.- -----

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2021 roku sprawy

B. K. zd. M.

urodz. (...) w G.

córki A. i T. zd. Z.

oskarżonej o to, że:

W dniu 12 lipca 2020 r. będącego dniem wyborów w lokalu wyborczym Obwodowej Komisji Wyborczej nr (...)w M. poprzez podarcie na pięć części zniszczyła kartę do głosowania w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, a następnie kartę ową wyniosła z lokalu wyborczego wyrzucając ją przed wejściem do budynku

tj. o czyn z art. 248 pkt 3 kk w zb. z art. 497a kodeksu wyborczego

w zw. z art. 11§2 kk

1. Oskarżoną **B. K.** uznaje za winną tego, że w dniu 12 lipca 2020 roku będącego dniem wyborów w lokalu wyborczym Obwodowej Komisji Wyborczej nr (...)w M. poprzez podarcie na pięć części zniszczyła kartę do głosowania w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej tj. występku z art. 248 pkt 3 kk i za to na podstawie powyższego przepisu przy zastosowaniu art. 37a§1 kk w zw. z art. 33§1 i 3 kk skazuje ją na karę grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych przyjmując, iż jedna stawka dzienna równa się kwocie 10 (dziesięć) zł.

2. Na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych i art. 627 kpk zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty kwotę 100,00 (sto) zł i obciąża ją kosztami sądowymi w pozostałym zakresie w kwocie 70,00 (siedemdziesiąt) zł.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 362/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych			

oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	B. K.	W dniu 12 lipca 2020 roku będącego dniem wyborów w lokalu wyborczym Obwodowej Komisji Wyborczej nr (...)w M. poprzez podarcie na pięć części zniszczyła kartę do głosowania w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej tj. występek z art. 248 pkt 3 kk.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>1. Wejście przez oskarżoną B. K. o godz. 9:16 do lokalu Obwodowej Komisji Wyborczej nr (...)mieszczącego się w budynku (...) w M. i po wylegitymowaniu się odebranie karty do głosowania w II turze wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej .</p> <p>2. Porwanie przez B. K. na terenie lokalu wyborczego otrzymanej karty do głosowania, a następnie po wezwaniu przez przewodniczącą Obwodowej Komisji Wyborczej A. J. do zatrzymania jej, wyjście oskarżonej o godz. 9:19 na zewnątrz budynku i w obecności członka Obwodowej Komisji Wyborczej W. S., która w międzyczasie udała się w jej kierunku zgniecenie i wyrzucenie karty do głosowania.</p> <p>3. Zabezpieczenie przez W. S. zniszczonej i porzuconej przez oskarżoną karty do głosowania, a następnie przekazanie jej funkcjonariuszom policji, których wezwano.</p>	<p>Zeznania świadków: A. J. W. S. Wyjaśnienia oskarżonej B. K. Protokół odtworzenia utrwalonego zapisu</p> <p>Zeznania świadków: A. J. W. S. Wyjaśnienia oskarżonej B. K. Protokół odtworzenia utrwalonego zapisu</p> <p>Zeznania świadków: A. J. W. S. Protokół oględzin rzeczy</p> <p>Dokumentacja fotograficzna z przeprowadzonych oględzin</p> <p>Notatka urzędowa</p>	<p>k. 5-6 w części odczytanej w trybie art. 391§1 kpk w zw. z art. 350a kpk</p> <p>k. 11v-12 w części odczytanej w trybie art. 391§1 kpk w zw. z art. 350a kpk</p> <p>k. 22v w części odczytanej w trybie art. 389§1 kpk</p> <p>k. 26</p> <p>j/w</p> <p>j/w</p> <p>j/w</p> <p>j/w</p> <p>j/w</p> <p>k. 7-8</p> <p>k. 9</p> <p>k. 1</p>	
<p>o.1.Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	

1.2.1.	B. K.	W dniu 12 lipca 2020 roku będącego dniem wyborów w lokalu wyborczym Obwodowej Komisji Wyborczej nr (...)w M. poprzez podarcie na pięć części zniszczyła kartę do głosowania w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej tj. występ z art. 248 pkt 3 kk.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Twierdzenie oskarżonej, że była przekonana, iż po otrzymaniu karty do głosowania jako jej właścicielka może z nią zrobić co zechce i w związku z tym porwała ją i następnie wyrzuciła, a tym samym, że działała w usprawiedliwionej nieświadomości bezprawności takiego zachowania.	Wyjaśnienia oskarżonej B. K.	j/w	
1.Ocena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
Ad. 1 Ad. 2 Ad. 3	Zeznania świadków A. J. W. S.	W dniu 12.07.2020 r. odbyła się II tura wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, na którą udała się B. K.. Do Obwodowej	

Wyjaśnienia oskarżonej B. K.

Protokół odtworzenia utrwalonego zapisu

Zeznania świadków

A. J.

W. S.

Wyjaśnienia oskarżonej B. K.

Protokół odtworzenia utrwalonego zapisu

Zeznania świadków

A. J.

W. S.

Protokół oględzin rzeczy

Dokumentacja fotograficzna z przeprowadzonych oględzin

Notatka urzędowa

Komisji Wyborczej nr (...)w budynku (...) w M. oskarżona przysłała o godz. 9:16 i następnie po wylegitymowaniu się przed przewodniczącą komisji A. J. odebrała kartę do głosowania. Ustalenia w tej części wynikają zarówno z zeznań A. J., jak i członka obwodowej Komisji Wyborczej W. S. oraz wyjaśnień oskarżonej. Zeznanom świadków oraz wyjaśnieniom oskarżonej sąd dał wiarę, gdyż tworzą one spójną wzajemnie uzupełniającą się i logiczną całość. Dokładny czas wejścia oskarżonej do lokalu Obwodowej Komisji Wyborczej wynika z odtworzenia zapisów kamery monitoringu umieszczonej na terenie Zespołu (...) w M. skierowanej na wejście do budynku (...), w którym mieściła się Obwodowa Komisja Wyborcza. Zarówno wiarygodność nagrania, jak i protokołu odtworzenia utrwalonego na nim zapisu nie budzą żadnych wątpliwości.

Bezspornym jest, co wynika z zeznań A. J. oraz W. S., że po otrzymaniu karty do głosowania oskarżona będąc na terenie lokalu wyborczego zniszczyła ją rwąc na kawałki, co potwierdziła ona w złożonych wyjaśnieniach. Z zeznań przewodniczącej

Obwodowej Komisji Wyborczej A. J. wynika, że widząc jak oskarżona po porwaniu karty idzie w kierunku wyjścia wezwała W. S. – członka komisji, aby zatrzymała ją, gdyż wносиła kartę do głosowania. Potwierdziła to w złożonych zeznaniach W. S., która udała się za oskarżoną, jednak nie zdołała jej zatrzymać. Po wyjściu na zewnątrz oskarżona zgmiotła wcześniej porwaną kartkę do głosowania i wyrzuciła za siebie. Zachowanie oskarżonej oraz dokładny czas jej wyjścia z lokalu wyborczego zostały zarejestrowane przez kamery monitoringu i są widoczne na nagraniu, które odtworzono. Wyjście na zewnątrz z porwaną wcześniej kartką do głosowania i wyrzucenie jej potwierdziła także w złożonych wyjaśnieniach B. K..

Z powodów wskazanych wyżej sąd dał wiarę zeznaniom świadków oraz wyjaśnieniom oskarżonej, a także za wiarygodne uznał nagranie zarejestrowane przez kamerę monitoringu.

Wyrzuconą przez oskarżoną porwaną, a następnie zgniecioną kartę do głosowania podniosła W. S., która następnie udała się do lokalu wyborczego i przekazała ją przewodniczącej

		<p>Obwodowi Komisji Wyborczej. A. J. w związku z zaistniałym incydemem wezwała funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w G. i tak zniszczoną kartę do głosowania przekazała przybyłym do lokalu wyborczego funkcjonariusz policji, którzy poddali ją oględzinom. Z przeprowadzonych oględzin sporządzono protokół oraz dokumentację fotograficzną zaś okoliczności zdarzenia opisano w notatce urzędowej. Także w tej części sąd dał wiarę zeznaniom świadków oraz uznał za wiarygodne dokumenty sporządzone podczas podjętych czynności procesowych w postaci protokołu oględzin, zdjęć wykonanych podczas oględzin i notatki urzędowej.</p>	
	<p><i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
Ad. 1	Wyjaśnienia oskarżonej B. K.	Wyjaśnieniom oskarżonej w części, w której utrzymywała, że po	

otrzymaniu kary do głosowania była przekonana, iż stanowi ona jej własność i może z nią zrobić co zechce oraz twierdziła, że rwą ją, a następnie po wyjściu na zewnątrz wyrzucając nie wiedziała, iż nie może tego robić sąd nie dał wiary uznając je za przyjętą linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane jej przestępstwo.

Odpowiedzialność za przestępstwo uzależniona jest od możliwości przypisania sprawy winy. Zgodnie z art. 1§3 kk nie popełnia przestępstwa sprawca czynu zabronionego, jeżeli nie można przypisać mu winy w czasie czynu. Jedną z okoliczności wyłączających lub umniejszających winę jest błąd sprawcy czynu zabronionego. Błędem jest rozbieżność między świadomością sprawcy o rzeczywistości, a obiektywną rzeczywistością. Kodeks karny wyróżnia trzy rodzaje błędu:

1. błąd co do faktu (art. 28 kk),
2. błąd co do kontratypu (art. 29 kk),
3. błąd co do prawa (art. 30 kk).

Z wyjaśnień złożonych przez oskarżoną wynika,

że działała ona w warunkach błędu co do prawa, który dotyczy całościowej oceny prawnej czynu i polega na nieświadomości tego, że czyn jest sprzeczny z prawem. Błąd co do prawa wyłącza winę i odpowiedzialności karną jeżeli jest usprawiedliwiona. Tak więc błąd co do prawa, czyli błąd zachodzący w razie nieświadomości bezbarwności czynów (jego karalności), dotyczy sytuacji, gdy sprawca popełnia jakiś czyn w błędnym przekonaniu, że czyn ten nie jest zabroniony.

Podnieść przy tym należy, na co zwrócił uwagę m.in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 03.02.1997 r. w sprawie IIKKN 124/96, że nie można skutecznie powoływać się na niezawinioną nieznajomość prawa, jeżeli z ustalonych faktów wynika, że sprawca nie tylko nie starał się w sposób należyty zapoznać z obowiązującym uregulowaniem, choć miał możliwość to uczynić u przedstawicieli właściwych organów, ale wręcz w sposób wyraźny z takiej możliwości zrezygnował.

Nie ulega wątpliwości, że oskarżona po otrzymaniu karty do głosowania miała możliwość zapytania członków Obwodowej

		<p>Komisji Wyborczej czy może ją zabrać ze sobą lub zniszczyć i niewątpliwie uzyskałby odpowiedź informującą, że w przypadku takiego zachowania popełni przestępstwo. Z możliwości takiej nie skorzystała, a wręcz przeciwnie na zwróconą jej uwagę, aby nie niszczyła otrzymanej karty do głosowania opuściła lokal mówiąc „w d... mam waszą kartę”. W zaistniałej sytuacji zdaniem sądu zachowanie oskarżonej z pewnością nie było wynikiem błędu co do prawa w podanym wyżej rozumieniu.</p>	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1.	B. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przestępstwo określone w przepisie art. 248 kk dotyczy nadużyć wyborczych związanych z dokumentami wyborczymi w postaci protokołów (protokołu głosowania, protokołu rejestracji			

kandydatów, protokołu wyników wyborów) lub innych dokumentów wyborczych albo referendalnych, w kategorii których mieszczą się dokumenty odpowiadające definicji zawartej w art. 115§14 kk, które są immamentnie związane przeprowadzeniem wyborów bądź referendum. Należy do nich w szczególności zaliczyć karty do głosowania (zawierające elementy określone w Kodeksie wyborczym, których wzór ustala PKW), listy z podpisami osób zgłaszających kandydatów w wyborach lub inicjujących referendum, wykazy wyborców, zarządzenia organów wyborczych, zaświadczenia o prawie do głosowania. Działanie sprawcy przestępstwa z art. 248 pkt 3 kk polega na niszczeniu dokumentu, uszkodzeniu, ukrywaniu, przerabianiu lub podrabianiu. Zniszczenie i uszkodzenie dokumentu nie różni się jakościowo lecz tylko ilościowo i polega na powodowaniu fizycznych zmian w strukturze dokumentu. W przypadku zniszczenia zachodzi jego całkowite unicestwienie bądź uszkodzenie idące tak daleko, że powoduje pozbawienia prawnej wartości tego dokumentu. Uszkodzenie powoduje natomiast, że określona

prawna wartość dokumentu zostaje zniszczona częściowo. Jest to przestępstwo umyślne, które można popełnić zarówno z zamiarem bezpośrednim jak i ewentualnym.

Przepis art. 497a Kodeksu wyborczego, którego znamiona zdaniem prokuratora oskarżona również wyczerpała normuje sytuację w dniu wyborów, ma na celu zapobiegnięcie praktyce wynoszenia kart do głosowania przez wyborców poza lokal wyborczy i ich przekazywanie. Jest to również występki umyślne i dotyczy karty do głosowania tak więc dokumentu odpowiadającego definicji zawartej w art. 115§14 kk.

Przenosząc powyższe uwagi na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że oskarżona zachowaniem polegającym na podarciu karty do głosowania w wyborach Prezydenta RP zniszczyła powyższy dokument w podanym wyżej rozumieniu i niewątpliwie wyczerpała znamiona występkę z art. 248 pkt 3 kk. Skoro zatem dokument w postaci karty do głosowania zniszczyła to nie mogła popełnić występkę z art. 497a Kodeksu wyborczego w podanym wyżej rozumieniu, gdyż

<p>zniszczyła również jego prawną wartość. Mając powyższe na uwadze sąd wyeliminował z kwalifikacji pranej czynu art. 497a Kodeksu wyborczego i uznał oskarżoną za winną, jedynie występku z art. 248 pkt 3 kk.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	-----	-----
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			

#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>	-----	-----
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			

#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>	-----	-----
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			

#	3.5. Uniewinnienie	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. K.	1	1	Uznając oskarżoną za winą popełnienia czynu przypisanego jej w pkt 1 wyroku sąd na podstawie art. 248 pkt 3 kk przy zastosowaniu art. 37a§1 kk w zw. z art. 33§1 i 3 kk skazał ją na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych przyjmując, że jedna stawka dzienna równa się kwocie 10 zł. Stosując przepis art. 37a§1 kk sąd miał na uwadze to, że zarzucane oskarżonej przestępstwo jest zagrożone tylko karą pozbawienia wolności nie przekraczającą 8 lat, a wymierzona za nie kara pozbawienia wolności nie byłaby surowsza od roku, jednak w wyniku przeoczenia związanego z poprzednim brzemieniem przepisu art. 37a kk,

skazując oskarżoną na karę grzywny w najniższej wysokości tj. 100 stawek dziennych, nie orzekł środka karnego np. w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości, co niewątpliwie przyczyniłoby się do osiągnięcia celów ogólnoprewencyjnych i jest konieczne, aby przepis ten zastosować.

Ustalając wysokość jednej stawki dziennej sąd miał na uwadze przede wszystkim aktualną sytuację materialną oskarżonej (jest osobą bezrobotną i deklaruje miesięczny dochód w wysokości 1.500,00 zł), jej warunki osobiste i rodzinne (na jej utrzymaniu pozostają trzy osoby – córka i dwie wnuczki), a także stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe (nie posiada majątku, z zawodu jest położną).

Wymierzając powyższe kary sąd miał na uwadze jako okoliczności obciążające wysoki stopień zawinienia oskarżonej wynikający z popełnienia przypisanego jej czynu z winy umyślnej z zamieram bezpośrednim oraz społecznej szkodliwości wyrażającej się w rodzaju i charakterze naruszonego dobra, sposobie i okolicznościach popełnienia tego czynu bez żadnego powodu

			<p>stanowiącego zachowanie demonstrujące lekceważenie dla wyborów Prezydenta RP.</p> <p>Na niekorzyść oskarżonej sąd miał na uwadze także jej uprzednią karalność (dane o karalności k. 38-39).</p> <p>Na korzyść oskarżonej sąd uwzględnił jedynie jej przyznanie się do popełnienia zarzucanego czynu.</p> <p>Zdaniem sądu tak wymierzona kara grzywny jest współmierna do stopnia zawinienia oskarżonej oraz społecznej szkodliwości przypisanego jej czynu, a nadto winna przyczynić się do osiągnięcia celów w zakresie wychowawczego i zapobiegawczego oddziaływania na jej osobę oraz w zakresie szeroko rozumianej prewencji ogólnej.</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNĘCIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-----	-----	-----	-----
<p>1.inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii</p>			

<p>mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>-----</p>		
<p>1.Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>2.</p>	<p>Sąd na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych i art. 627 kpk zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty kwotę 100,00 zł i obciążył ją kosztami sądowymi w pozostałym zakresie w kwocie 70,00 zł, nie znajdując podstaw do zwolnienia jej od obowiązku uiszczenia powyższych należności.</p>	
<p>1.Podpis</p>		